
MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 10428559 8

№ 897.

E. STARÝ

V pasti.

OPERETKA O 1 JEDNÁNÍ

Klavírní výtah s textem.

V PASTI.

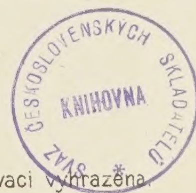
OPERETKA
o jednom jednání

na slova
MILOŠE TEČKY

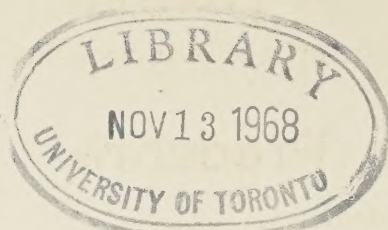
složil

EMIL STARÝ

Klavírní vytah od skladatele.

MOJMÍR URBÁNEK
PRAHA-MOZARTEUM

Osoby:

Měchura, pekař, vdovec a majitel domů na Menším městě pražském .... *Tenor II.*

Máňa, jeho dcera .... *Sopran.*

Artur, její milenec .... *Tenor I.*

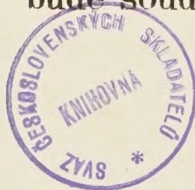
Stehle, syn továrníka z Ameriky .... *Bariton.*

Franc, sluha u Měchurů .... *Bas II.*

Máry, služka u Měchurů .... *Alt.*

Členové zpěváckého spolku .... *Sbor.*

Nevkusně zařízený pokoj u Měchurů.
Večer před sv. Janem.

Vpasti.

Operetka o jednom jednání.

Předehra.

Allegro moderato.

E. Starý.

PIANO.

ff

p

mf

mf

f

p

Opona vzhůru.

Výstup 1.

(Máňa, Měchura.)

„Máňa sedí u stolu a pláče.

Moderato.

pp

Allegretto.

Měchura přichází z dílny v „pracovním“ šatě.

sfz

mf

Měchura.

Co je ti, Má - ňo,

p

Měch.

že zas má - čiš šá - tek? Tak o - sla - vo - vat chceš ty tá - tův svá - tek?

Měch.

Už roz-ve-sel se sná- -mi a vy-suš sl-zy, vždyť

mf

Měch.

při-jdou br-zy mi gra-tu-lo-vat zná- -mí.

Moderato.

Máňa (plačíc).

Já mys-lím stá-le na Ar-tu-ra.

Měch.

Už za-se?

Moderato.

f

fp

(k obecenstvu)

Měch.

Je to s hol-kou tú-ra!

Allegretto.

(k dceři)

Jej z my-sli pusť a ne-rmuť hla-vu,

p

Měch.

což ho - den na - še - ho on sta - vu? Máš dům a pe - něz

molto ritardando

Měch.

ve špar - ka - se, to přec je ně - co ku tvé krá - se.

molto ritardando

Moderato.

Máňa (úsečně).

To ne - ní ješ - tě všec - ko!

(se rozčiluje)

Měch.

Ó ne - zdár - né ty děc - ko! Což

Moderato.

mf

Allegretto.

(nutí se do mírného tónu)

Měch.

ne - dal jsem tě cvi - čit k Ur - šu - lin - kám? A va - řit k Brej - ško - vi? A

p

Máňa (resolutně).

Měch.

tan-čit k Lin-ko-vi?

Však já to zřej-mě ří-kám ti teď a v kaž-dé

cresc.

Máňa

ho-di-ně, že Ar-tu-ra chci je-di-ně, a byť měl pe-něz

ritard.

a tempo

mf ritard.

a tempo

p

Máňa

ja-ko sme-tí ten don Juan tvůj z Chi-ca-ga, on se scho-dů po-le-tí tak

Máňa

ja-ko kou-le od tá-ga, i s tou svou ka-sou na zá-dech.

Měchura (rozhorleně).

A dost! Těch

mf

Měch.

řečí, holka nech!

ritard.

fp

Moderato.

(mirní se)

Buď moudrá, Máňo, přec,

p

Měch.

hrb nevinná je věc; ty zvykneš zvolna tomu, jen považ

Měch.

on má deset domů!

Máňa.

Můj Artur bude

mf

Máňa

slavný tenor jednou, že Burian i Naval před ním zblednou.

Měchura (s údivem).

Tak zblázenil tě tvůj tenorista?

(posměšně)

S ním naděje ti kyne

mf

Měch.
čis - tá! Ten ne-má u mně za groš ver - tu, on

Měch.
prch-ne od di-vad-la i od že - ny k čer-tu. Znám ta-ko-vých už

f

cresc.

Máňa.
Můj Ar-tur ja - ko Ku - be-lík si zá - hy pan-ství

Měch.
ně - ko - lik.

p

Máňa
vy - zpí-vá.

Moderato.

Ó

Měch.
(jí lituje)
Tys, Má-ňo, hol-ka blou-zni - vá.

Moderato.

f

Andante. — vivo — Tempo I.

Máňa: žel, že mat-ka v hro-bě, ta za-hrá-la by to-bě, (pláče) mou mla-dou

p — *mf vivo* — *fp*

Máňa: lás-ku tak dá-vat v sáz-ku!

(Venku slyšet tlumený hluk)

Měchura: Ó

fp — *p* — *ff*

Allegro.

Měch.: dce-ro, za-nech la-men-ta-cí, slyš, mně jdou s gra-tu-

mf

Měch.: la-cí, a já jsem je-ště v mun-du-ru jak

Měch.: u-tek' jsem od ban-du-rů. (parlando) Franc! (pobíhá pokojem) Má-ry, ho-nem per-ka! (odepíná

ff

si límeček od košile)

(Máry nese

Méch.

Můj Kri - ste lí - mec mám už od ú - - ter - ka!

černý oděv, Franc boty, Máňa shání prádlo, obléká ho jeden přes druhého ve směšném zmatku.

Hlas venku.

Tak po - zor, pá - ni! D, fis, a!

ff

Sbor za scénou.

Allegro maestoso.

Buď hluč - ně ve - le - ben, pa - mát - ný zí - třka den, kdy

Allegro maestoso.

sf *sf*

před půl sto - le - tím nám da - lo ne - be ó slav - ný mis - tře

sf

te - be, bys pe - kl hous - ky ma - ko - vé, a kr - mil lid - stvo
sf
hla - do - vé. Když ve - čer zti - chl les a sad
p
mf
a vše - chno tvor - stvo šlo už spát, jen po - li - cajt a ty,
mf
mf
po - noc - ný bdě - lý jste vno - ci pl - né ru - ce prá - ce mě - li,
sfz

f

ku bla - hu vla - sti mi - le - né, tys pe - kl hou - sky so - le - né, bys

f

sfz *sfz*

pl - nil ji - mi rá - no krá - my. Buď zdráv! Buď zdráv! Žij mi - stře

mf *f* *p*

dlou - ho me - zi ná - - mi!

Allegro.

(Měchura, konečně oblečen, vyjde ven.)

Allegro.

mf

Výstup 2.

(Máňa, Franc.)

Moderato.

Franc.

Proč, sleč - no, va - še krás - né zra - ky

Fr. vám vlh - nou v plá - či stá - - - lém, proč

Fr. na číl - ko vám ve - šly mra - ky? Mne sou - cit jí - má

Fr. s va - ším ža - lem,

(plačtivě)

a k plá - - či ta - ky

(Pláče a utírá si oči ohromným kapesníkem)

Fr. svá - - dí.

Meno mosso.

(energico)

Fr. Kdo ka - lí va - še mlá - dí?

(energicky)

No řek - ně - te, vás chrá - ní mo - - je pa - že, ať, her - dek, da - re - bák ten se u - ká - že!

Máňa. Valse moderato.

O dí - ky, dí - ky vám!

Valse moderato.

Máňa Jak ře - kl jste to krás - - - ně, vy sklá - dat

Má.
mo-hl bys-te bás - - - ně.
Má.
Vám vše chci ří - - - ci.
Ot-ci do-šel
p
Má.
list, však moh-la bych vám dát to číst, list od pří-te-le z A-me-ri-ky,
Má.
to-vár-nu má na hob-lí - ky, že po-šle k nám dnes sy-na své - - -
p
Má.
(nešťastně)
ho, a já se mám stát je - ho
mf

Má.

pa - ní!

Franc.

Vy plá - če-te snad z to - ho psa - ní? Což je v tom ně - co

Má.

Moderato.

Máňa (ukazuje na záda).

Pěk - né ště - stí!

Fr.

zlé - - - ho? Toť přec je - sti vel - ké ště - stí!

Moderato.

p

p

(súžasem)

Fr.

Allegretto.

Má hrb? Ten krom té dra-hé du-še ať za hr - ba - tou si zas klu - še!

mf

Máňa.

Vám řek-ne se to su-še, mě o-tec nu-tí k němu mo-cí.

ritard.

Moderato.

Má. Můj Ar - tur - ku, mé vše - cko, já my - slím na vás ve dne vno - ci, vás

p

mi-lu-ji jak děc - ko než ztratit vás, rač u - mřít vráz.

ritard.

Meno mosso.

Franc (zamyšlen, upírá zrak do země). Ji starej nu-tí khr - ba - té - mu mo - cí!

Meno mosso.

pp

Andante.

Máňa. Můj Ar - tur - ku, mé vše - cko, já

Fr. Mít Ar - tu - ra, má vše - cko, vždyť

Andante.

p

Má. my - slím na vás ve dne vno - ci, vás mi - lu - ji jak děc - ko,

Fr. my - slí na něj ve dne vno - ci, jej mi - lu - je jak děc - ko,

ritard.

f

ritard.

Meno mosso.

Ma. než ztra-tit vás rač u - mřít vráz.

Fr. chci chrá-nit vás po vše - chen čas.

Meno mosso.

pp

Franc (ťukne se do čela).

Allegro.

Cha-cha-cha-cha! To bu-de špás Ha, už to mám!

f

Allegretto, quasi moderato.

Fr. Můj vtip je vě - ru vzác - ná masť, v něm ky - ne spá - sa

sf *mf* *fp*

Fr vám a hr - ba - - té - mu kru - tá pasť. Ó,

Fr. sleč - no Má - ňo, sl - zy va - še pro - mě - ní se v jas - nou záí, den

Fr.

ten - to bu - de nej - šťast - něj - ší dnů všech, co má jich ka - len -

Máňa (vzrušena).

Co pra - ví - te? Vy má - te ňá - ký plán?

Fr.

dář.

p

Franc (potichu).

Nic - mé - ně tu - šit ne - smí nic náš mi - lost - pán!

ritard.

Andante.

Fr.

f

Vám zbib - le zná - ma jest

mf

Fr.

přec Re - be - či - na lest, jak Jakob do - ved' po - žeh - ná - ní zís - - kat, co

Fr.

E-sau šel za-jí - ce trís - - kat bůh ví kam vši-rá po-le, nic-mé -

Fr.

ně my za-mě-ní-me ro-le: Ať

Allegretto quasi moderato.

Ja-ku-ba váš Ar-tur hra-je,

sfz *p*

Fr.

on při-jde jak zda-le-ké-ho kra-je a hrb si při-bá - sní.

Fr.

J - sá - - kem bu - de mi-lost - pán.

f

Moderato.

Máňa.

Co až se všecko vy-jas-ní?

Franc.

Váš sňa-tek bu-de za-tím po-žeh-nán

Moderato.

fp *mf*

Máňa (tlumí radosť).

Fr. a hr-ba-tý, ten ko-leč-ko ať strouhá.

Však srd-ce zachví-vá se báz-ní, že

Má. sot-va spl-ní má se tou-ha.

Fr. Ta hol-ka rados-tí se zbláz-ní,

mf

poco ritard.

Fr. a mně to bude švanda pou-há, nic-mé-ně ať má po mě

f poco ritard.

Máňa (pro sebe).

Andante.

Já vzpo-mí-nám si na matku, jak ta by štěs-tím

Fr. památ-ku.

Andante.

p

Má. pla-ka-la, když dce-ru svou by vdá-va-la! Šat sva-teb-ní

mf

Má. kou-pi-la by, též při-pra-vi-la kvě-ti-ny, a čas-to-va-la u

Má. hos-ti-ny te-tič-ky, strýce, kmot-ry, ba-by,

Meno mosso.

Má. vždyť o-na va-ři-la tak

Franc. Ne-bož-ka va-ři-la tak

Meno mosso.

f

Má. rá- - da!

Artur (za scénou). *f* La

Fr. rá- - da! A dob-ře, to je prav-da, nic-mé-ně, he, he, he.

p

mf

Výstup 3.

Máňa, Artur, Franc, později Máry.

Allegro moderato.

(vstoupí)

Ar. — la — la — la la la la. La — la — la —

Franc (lekne se). Jich pro-sím,kdo to krá - ko-ře?

Allegro moderato.

p *p*

Máňa (tiší ho). *p* **Allegretto.**

Pst, pa-pa je tu ně - kde na dvo - ře, zas dnes-ka

Ar. — la la la la.

Allegretto.

pp

Má. na mně to - - lik vzte - kal se!

Artur. Můj bo - že, já jsem

mf

Ar.

dnes — ka při hla - se, že Ma - řák bu - de na — mě

Máňa.

Slyš, pa-pá sla - ví — dnes-ka svá - - tek!

Ar.

krá - tek.

Artur.

Stu-du - ji, Má - ňo, bá -ječ-nou pí - seň, slyš ó slyš:

Andante cantabile.

Artur.

Já mi-lu-ji vás vře - le, že ne-mo-hl by ni-kdo víc, tak rád bych se vám

Franc (zacpává si uši).

Ó kéž už to-ho řva-ní

Andante cantabile.

p

Máňa.

Slyš, Ar-tu - re, ach slyš, čas spě - chá.

Ar.

vy - znal, však bo-jím se to dra - há říc, za va - še ú - sta

Fr.

ne - chá.

Má.

Můj Kris - te, on nám več-ko

Ar.

krás - ná, bych všech-no na tom svě - tě dal, já ne - bát se, bych

Má.

zka - zí!

Ar.

lí - bal, jak ješ - tě ni - kdo ne - lí - bal. Vy čer-ná oč-ka má - - te, ó

Franc.

Nic - mé-ně je to smů-la sko-loma-zí.

Má.
Ach pa-pá kaž-dou chví-li mů-že při-jít!

Ar.
ty bych já měl k smr-ti rád, jen kdy bych vě-děl, ko-lik vám

Franc.
Ne,

Ar.
ti-síc pa-pí-nek chce dát!

Fr.
to by člo-věk z ků-že vy-lít. Tak vi-da, ti-sí-ce chce

Máňa.
Slyš, Ar-tu-re, kdo k di-vad-lu chce jít, ten musí u-mět ta-ké hrát.

Ar.
Artur.
To

Fr.
mít!

p

Allegretto.

Artur.

do - ve - du, či po - chy - bu - ješ snad?

Franc.

Tak dob - rá,

Allegretto.

p

Máňa.

Slyš,

Fr.

teď a - ko - rát čas, kdy mu - sí - te to do - ká - zat!

p

Moderato.

Má.

Ar - tu - re, já vy-mys - li - la lest, či vlast - ně, Fran - co - vo to dí - lo

Má.

jest. Dřív než - li při - jde E - sau zda - le - ka.

Artur.

Ty mlu - víš, Má - ňo,

Ar. jako Re-be - ka. Franc.

(odchází) (odejde)

Já - u - dělám vám, ten-to, ka-su, už máme beztak má-lo ča-su.

Moderato.

Máňa.

Ty přijdeš, sehraješ tu ro-li, jak měl bys v Ameri-ce do-ly, a

Má. jestli rád mě máš, o ruku po-žádáš!

Meno mosso.

Artur.

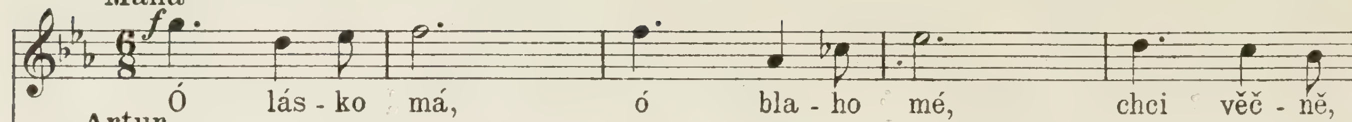
Já vše bych dra-há pro te-be chtěl podstou-

Meno mosso.
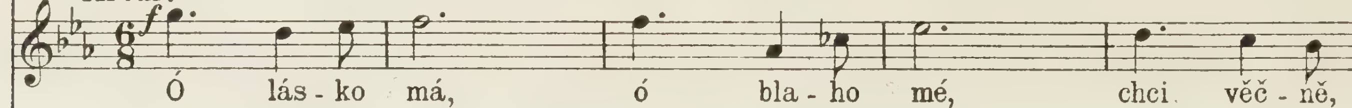
Ar. pit, jsi mo-je touha je-di - ná. Jen te - be mít a s te - bou být!

Andante amoroso.
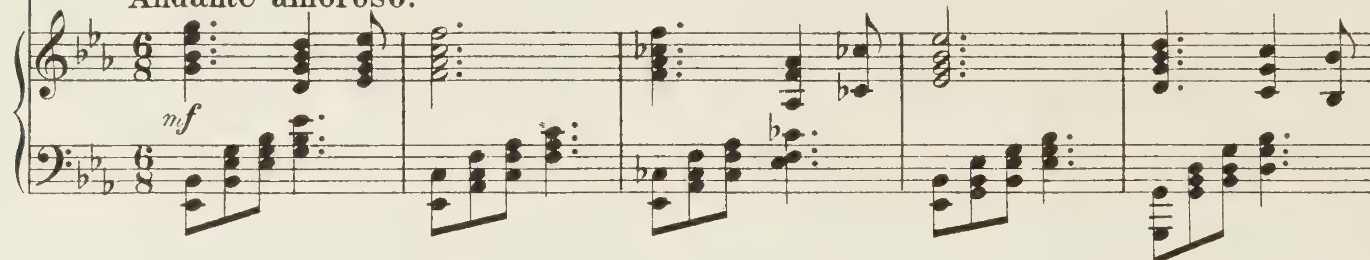
Máňa
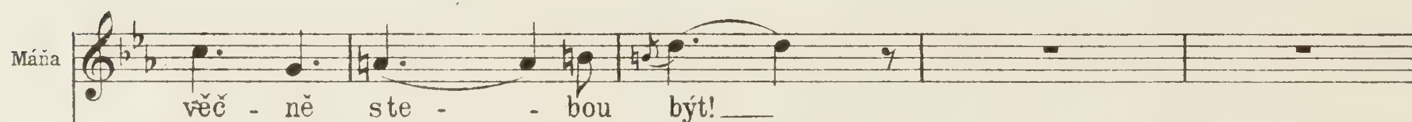

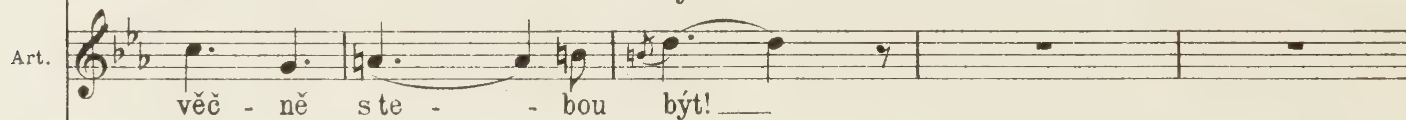
Artur.
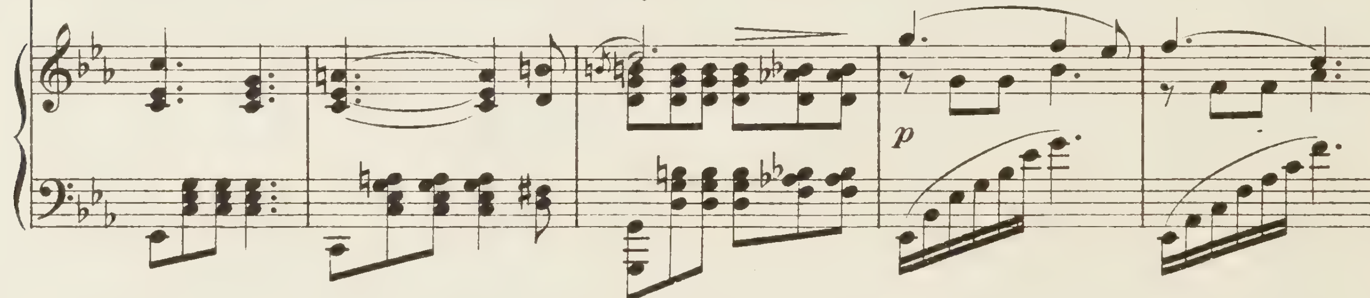

Andante amoroso.
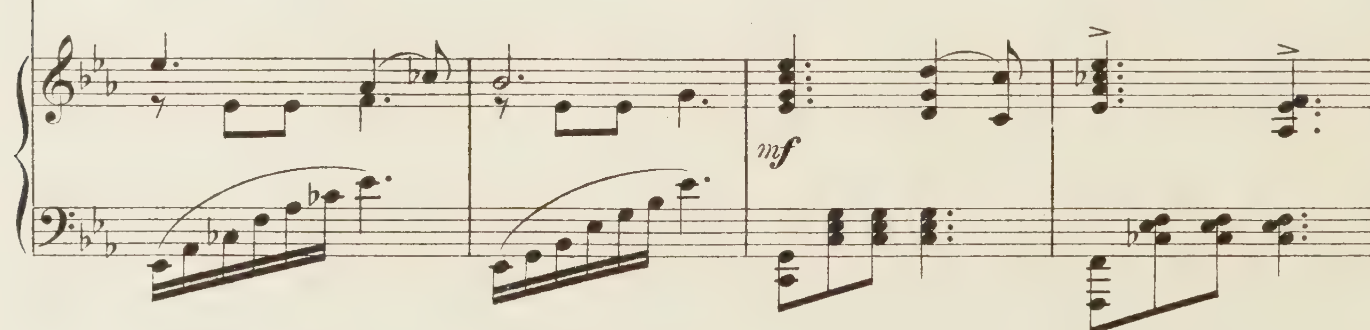

Máňa
s te - - - bou být!

Art.
s te - - - bou být!

Franc (nese vích slámy)
Můj

Allegretto.

Fr.
vtip je vě - ru vzác - ná mast, v němž ky - ne spá - sa nám a -

Fr.
hr - ba - té - mu kru - tá past.

(hrozí do obecenstva)

Fr.
Poč - kej ty klouč - ku z Chi - ca -

Allegro.

Fr.

ga.

Máry (přijde po špičkách).

Ti - cho, jde mi - lost-pán!

(spráskne ruce)

Fr.

I pro pět ran!

Artur (leze pod stůl).

Máňa (sešine ubrus tak, aby od dveří nebylo Artura vidět).

Můj bo - že, co se teď - ka sta - ne! (odběhne dveřmi v pravo)

Měchura (přichází dveřmi z levé strany).

Výstup 4.

Měchura, Franc.

Moderato.

Franc (jde mu vstříc a koktá).

Já, já, já pře-ju-všec-ko dob-rý mi-lost-pa-ne,

sfz p

Fr. nic-mé-ně zdra-vič-ko a štěs-tí a de-set do-mů na před-mě-

(couvá stále před Měchurou)

Měchura. To chtě-jí ja-ko zlat-ku?

Fr. stí. Já pře-ju vše-cko dob-rý k svát-ku, den za-čí-

p

Méch. Daj po-koj už a jdou mi

Fr. nat a kon-čit v žer-tu. (docouvá až ku stolu)

Měch.

k čer - tu! (ustupuje stále před Měchurou a strká zadem stůl až ke dveřím v pravo.)

Fr.

Jen sa - mou ra - dost vi - dět ko - lem a ni - kdy ne - set - kat se

p

Měch.

U ďáb - la, co to dě - la - jí s tím sto - lem?

Fr.

s bo - lem. Já

Artur (vyleze spod stolu a nepozorovaně zmizí dveřmi).

mf

Fr.

sly - šel, že do - sta - ne - me hos - ti, nic - mé - ně chci dát stůl sem vět - ší.

Měchura.

Franc, ne - chaj hloupých ře - čí, sic po - lá - mu jim kos - ti.

Fr.

Výstup 5.

Méchura, Artur, později Franc.

Allegro.

(Méchura se žene za Francem — a vrazí u dveří v levo do přicházejícího Artura.)

mf

Moderato.

Artur.

Zda mi-str Mě-chu-ra zde do-mo-vem?

Méchura.

Ó pro-sím!

Moderato.

f *fp*

Art.

Mně pro-miň-te, že v ta-ký pozd-ní čas.....

Méch.

(k Francovi)

Franc ňá-ký ví - no sem! (Franc odejde) Ó

p

Allegretto.

Méch.

pro-sím, pro-sím, tě-ší nás, nám

Měch.

ke cti je tak vzác-ný host. Vás jis-tě bo-lí no-hy dost, zvlášť

Artur.

Ó dě-ku-ji vám

Měch.

rá-čí-te-li mí-ti ku-ří o-ka.

Art.

z pře-hlu-bo-ka.

Moderato.

Měch.

Jen rač-te sed-nout dra-hý pa-ne, hle má-me ses-le

Moderato.

f

(Franc: přináší víno, když jde kolem Artura, poopravuje mu hrb, aby Měchura neviděl.)

(sedne)

Allegretto moderato.

Art.

Mne při-ved-la k vám ce-sta

Měch.

vy-cpá-va-né.

ritard.

Allegretto moderato.

p

Art.
da - - le - ká. Franc (k obecenstvu).
A on se ji nic ne - le - - ká.

Art.
Ze ze-mě, jež nám dru-hou vlas-tí, mně mořská ne-moc by-la sla-stí.
Fr.
No

Art.
Fr.
ser-vus, ten to mas-tí!
Mě ne-za-lek-la ces-ty trý-zeň,
mf

Art.
Měchura (nalévá)
Nuž pij-te, má-te a-si ží-zeň.
Neb dlou-há je ta ces-ta z A-me-ri-ky.

(připíjí)

Art. Vám slá - va buď a za vše

Franc. A zná ten ku - jon tri - ky.

Più mosso.

Art. dí - - ky.

Měchura. Kéž ú - sta va - še pra - ví, zda u vás vši - chni

Più mosso.

ff *p*

Měch. zdrá - ví, co o - tec dě - lá stá - le, a tak dá - le!

Artur. Ó ten vždy-cky má dost prá - ce!

Franc. Kruť ba - bo to je le - gra - ce.

mf

Valse moderato.

Art. Nuž otec můj vám z dálné končiny posílá

Art. pozdrav vřelý ——— neb jeho žití je cíl jedi-

Art. ný, mne do své rodiny za syna příjmeteli. A

Art. jak už svěřil svému peru, zda mi chcete dát svou dceru, do náručí

Art. za nevěstu? Ó rcete, vážil jsem já marně cestu, či chcete mi ji

Art.
vskut-ku dát? Ó já bych ji měl to - lik rád!
p
mf
Méchura (drbe se za uchem).
Ted' vě - ru říc' sám ne - chci nic, Franc, jdou ji za - vo -
Artur (každý jiným směrem k obecenstvu).
A já bych jí měl to - lik rád!
Měch.
lat! A on by jí měl to - lik rád!
Art.
Če - ká - ní vě - ru zlá je věc, než o - na při - jde,
Měch.
Jen jed - no - ho se bo - jím přec, bych hr - ba - té - ho
(Máňa vstoupí)
Art.
sne - su mu - ka.
Měch.
ne - měl vnu - ka.
cre - - scen - - do

Výstup 6.

Máňa, předešlí, později Máry.

Allegro moderato.

Artur (ve strojeném vzrušení).

Ó hvěz-do lí-bez-ná ty nej-krás-něj-ší všech co

Art. o-ko mé jich zná!

Měchura (představuje).

Zde dce-ra má a zde pan Steh-le!

Máňa (radostně).

Vás ví-tám v sí-ni teh-le.

Allegretto moderato.

Art. (k Máni) Já při-šel jsem k vám z da-le-ka,

Měch. (překvapen) I hle-hle! (v udivu) Ta

Allegretto moderato.

Art.
Mech.
Ze ze-mě, jež mi dru - hou vlas - tí.
hol - ka nic se hr - bu ne - le - ká.
p
Meno mosso.
Váš zjev mě jí - má slas - tí,
Franc (stranou).
Tak, sta - rej už je v pas - ti!
Ó Má - ňo
Meno mosso.
mf
krás - ná, vy hvěz - do jas - ná!
(stranou)
Fr.
A hol - ka už je ce - lá šťast - ná!
Máňa
Moderato.
I srd - ce mé se bla - hem chvě - je a v du - ši
p

Máňa

mou se ště - stí le - je, mně pra - ví ni - tra taj - ný hlas, že ne - be

Máňa

sou - di - lo mi - vás; já — před - po - ja - ta by - la po - sud, leč

p

Máňa

vzí - ti chci, co ve - lí o - sud.

Měchura (škrabe se

Franc (pro sebe).

Allegretto.

za uchem, mrzutě).

Měch.

ďáb - la, ti se na - šli br - zy, však mě to teď - ka sko - ro mr - zí, neb

Fr.

ďáb - la, ti se na - šli br - zy, a sta - ré - ho to teď - ka mr - zí, vždy

Allegretto.

p

(Artur šeptá něco Francovi, ten jej kamsi odvádí.)

Měch.

to-ho o-ba vám se přec, bych hr-ba-té-ho ne-měl vnu-ka.

Fr.

dob-ře skon-čí kaž-dá věc, jíž cho-pí se má ru-ka.

p

(Měchura s Máňou na chvíli sami.)

mf

Tempo di polka.

Měchura.

Mě, Má-ňo, be-re div, žes o-brá-ti-la z-ne-na-dá-ní.

p

Máňa.

Jsem pos-luš-na jen tvé-ho přá-ní, nic mi ne-zbý-vá tu na ko-

Měch.

Vždyť ne-chtě-las' ho dřív.

Máňa

nec, než by nám da - la po-žeh-ná - ní ot - cov-ská

Máňa

tvo - - je ru - ka.

Měchura. (stranou)

Ten hrb je pře-ce sa-ku-lent-ská věc a já se

Měch.

bo-jím hr-ba-té - ho vnu-ka. (pláče)

(Artur a Franc se vracejí.)

Artur. (súčastí)

Můj pa - ne, co vás ksl - zám jí - má?

Franc. (směje se stranou)

Á, sta - rej, šnup - ty - chl

Měchura. (zastírá svou náladu)

To, pa - ne, nic, já z ra - dos - ti jen plá - ču; jen

Fr.

už ždí - má!

Měch.

hleďte, jak už ská - - ču. (tančí)

Meno mosso.

Měch.

Teď za-sed-ně-me ke sto-lu, a ve-sel-me se po-spo-lu!

f

Měch.

Franc, ví-no sem a zdvih - něm po - há - ry: Ať ži-je krás - ná

f

p

mf

f

Měch.

A-me-ri-ka. Franc, křik-nou na Ma-ry, ať při-ne-se nám por-to-ri-ka!

mf

(Franc jde zavolat Máry a hned se vrátí.)

f *ritard.*

Moderato.

Měchura.

Nuž, pa-ne

p

Měch.

ze-ti, od-buď-me to hned-ky: já za že-nu vám dá-vám dce-ru. Nač

Měch.

má-me hle dat ně-kde svěd-ky, já za svěd-ka zde Fran-ce be-ru. A ja-ké

Franc.

To pro mně česť je

Máňa.

Ó

Artur.

Ó

Měch.

(žehná jim)

s po-žeh-ná-ním dě-lat krá-my, ať pe-ní-ze a zdra-ví vždy jsou s vá-mi!

Fr.

vě - ru!

Máňa

dí-ky ot-če, za to měj-te, nás v příz-ni o-ba za-cho-vej-te.

Art.

dí-ky ot-če, za to měj-te, nás v příz-ni o-ba za-cho-vej-te.

mf

p

Moderato.

Máňa.

p

Když dva se ma-jí tak-hle rá-di tam

Artur.

p

Když dva se ma-jí tak-hle rá-di tam

Měchura.

p

Když dva se ma-jí tak-hle rá-di tam

Franc.

p

Když dva se ma-jí tak-hle rá-di tam

Moderato.

p

Máňa
věč - ný ráj, tam věč - né mlá - dí je vždy - cky do - mo - vem, v tom
Art.
věč - ný ráj, tam věč - né mlá - dí je vždy - cky do - mo - vem, v tom
Měch.
věč - ný ráj, tam věč - né mlá - dí je vždy - cky do - mo - vem, v tom
Fr.
věč - ný ráj, tam věč - né mlá - dí je vždy - cky do - mo - vem, v tom
Più mosso.
Máry (vstoupí)
3
Ra-chej-tle prá-vě za-ča-ly už
Máňa
svaz - ku rů - žo - vém.
Art.
svaz - ku rů - žo - vém.
Měch.
svaz - ku rů - žo - vém.
Fr.
svaz - ku rů - žo - vém.
Più mosso.
p

Máry
me-tat zář a šle-hat bles-ky.

Měchura (vstává)
Tož rych-le, dě-ti, na bal-kon, tam u-vi-dí-me vše-cko hez-ky!

(Všichni se zvednou a odcházejí v pravo)

Máry.
Pán ňá-ký če-ká ven-ku, zde po-sí-lá svou nav-šti-ven-ku, a na zá-dech má ta-ky hřib.

Franc (chytne se za hlavu)
O teď mě ne-o-pou-štěj vtip.

Allegretto.

Máry
Já řek-la mu, jít mů-že hned, Franc, pro-sím vás, co

Allegretto.

p *mf* *sfz*

Máry

jste tak zbled?

Franc (jemuž se rozbřesklo)

Zde sed-ni, poč - kej na le-gra - ci, my

Fr.

se-hra-jem tu ko-pu - la-ci.

Grave.

f

Já Mě-chu-ra, tys dce-ra mo-je

f *sfz* *sfz*

Fr.

máš za diš-kre-ci ša - ty dvo-je.

Allegro giusto.

(Franc se převléká do Měchurova „pracovního úboru:" do zástěry, čepice, trepek; sedne, zapálí dýmku a čte noviny. Máry plete punčochu.)

mf

cre - - scen - - - - do

f

sfz

Výstup 7.

(Stehle, Franc a Máry)

Tempo di marcia.

Stehle (vejde)

ff

Stehle.

St.

Ach pro-miň - te, já pro-sím

mf

St.

vás, že při-chá-zím v tak pozd - ní čas.

f

St.

Den ce-lý hle - dám vás na Ma-lé Stra - ně, mám čís-lo v kap-se

mf

St.

a za-po-mněl jsem na ně; pi-to-mý-tak jsem

f *mf*

St.

z tou-hy po své Má - ně!

Franc.

Co na tom? Pe-kař má i v no-ci

sfz

Fr.

den, vždy ví-tán jste a pojďte dál!

p

Fr.

Zde viz-te Má - ňu, dce-ru mo-ji, už če-ká

Fr.
na vás vne-po-ko- - ji Já ne-vi-děl ji ješ - tě
mf
Fr.
(zapomene se)
tak-hle he- - kat, a je už u nás od pod-zi-
Máry. (vyčítavé)
Tak dlou-ho jsté mě ne-chal če-kat, vždyť sa-mou lás-kou zhy-nu.
(chytí se za ústa, aby zakryl své přeřeknutí)
Fr.
mu.
p
Stehle.
Já bíd - ník vy-zná-vám svou vin-nu, já
mf

poco più mosso

St. my - - slel: s ús - pě - chem se mi - nu, tak co bych pro

poco più mosso

St. bla - máž to - lik pí - lil?

Franc.

Nic - mé - ně, dra - hý sy - nu,

Máry.

Fr. roz - hod - ně jste se mý - lil!

Mně mo - zek sa - mým

Máry stra - chem ší - lil, že do smr - ti vás k so - bě ne - při - vi - nu.

Stehle.

Já ___ ne věřím svým o - čím, že vy jste ta - kou vzác - nou krás - kou.

f *p*

(obejmou se)

St. Kam ___ chce - te pro vás sko - čím, já za - kous - nu vás sa - mou lás - kou.

f *p*

Franc (chodí po pokoji a mne si ruce).

Jen ja - ký

mf *f*

Fr. ko - nec, mi - lý Fran - ci, teď mám to vše - cko v jed - nom ran - ci.

p *cre - - scen - - do*

Výstup 8

(Všichni.)

(Máry vyvine se Stehlovi, když vidí příchozí a chce prchnouti.)

Allegro.

Měchura (chytne ji).

Ou, poč-kat! Zde se dě-jí vě-ci čis-té! Co má to - hle být?

(k Stehlovi)

Jak jste si mo-hl do-vo-lit?

(Spatří jeho hrb. Vúžasu.)

Zas hr-ba - tý? Toť pěk-né na-dě - le - ní. Což dnes-ka všich-ni hr-ba-tí se

(Měchura omdlévá, Máňa ho křísí.)

Měch. že - ní? Fránc! Fránc!

Franc (k Arturovi). Teď mlu - věj'

ff *sfz* *sfz* *sfz* *sfz*

Artur (zničen). (omdlévá, Franc ho křísí.)

Vše ztra-ce - no, ne-mo-hu z mís-ta!

Fr. vo - ni, te - no - ris - ta!

p *mf* *ritard.*

Stehle

Den ce - lý hle - dal jsem na Ma - lé Stra - ně, jak na-jít ces-tu

a tempo *p*

Měchura (vyskočí).

Jak? K va - ší Má - ně

St. ku své Má - ně. A teď mám být,

f *mf*

(žene se deštníkem na Měchuru.)

St.

tu vy-dán rá - ně? Mně klof-nout chtě-lo to-hle ká - ně?

sfz *f*

(Všichni ho zadrží.)

Měchura.

Kdo jste, vy dr - zý flout - ku?

Stehle (vymaní se všem rukám).

Co dr - ží - te mne ja - ko lout-ku? Jsem dí - tě a - me - ric - ké

sfz *p* *f* *mf*

St.

svo - bo - dy! Mně pusť-te, si - ce

(krouží ve vzduchu deštníkem, ostatní se schovávají do koutů)

St.

vše-cky vás roz-máz-nu jak ja - ho-dy a roz-šláp-nu jak pec - ky!

Máňa.

Teď smrt nám ky-ne jis-tá!

Máry.

Teď smrt nám ky-ne jis-tá!

Artur.

Teď smrt nám ky-ne jis-tá!

Měchura.

Teď smrt nám ky-ne jis-tá!

Franc.

Teď smrt nám ky-ne jis-tá!

f *sfz*

Moderato.

Artur (předstoupí před Měchuru).

Můj pa - ne, já jsem te - no - ris - ta,

ritard. *p*

Art.

ten Ar - tur zlo-ře-če-ný vá - mi, můj hrb je hromádka jen slá - my.

Franc

Mně dal ji

f

Artur (pokračuje).
Jen tak na va - še o - kla - má - ní. To všecko z lás - ky k Má - - - ni.
Fr.
jeden fiak - ris - ta.
Art.
Já nejsem z žád - né A - me - ri - ky, můj odpusť - te hřích pře - ve - li - ký, mě
Art.
sved - li k to - mu Má - ňa i Franc tud - le.
Stehle (žene se za Francem).
Z vás na - dě - lám, chlape, nudle!
(Stehle honí se za Francem po pokoji. Ostatní seskupí se kolem Měchury, sepjatýma rukama:)
Allegro.

Andante con calore.

Máňa.
Ó kéž nám, ot-če, od-pu-stíš, té vin-ny tíž. Zde jas-ně

Máry
Ó kéž nám, pa ne, od-pu-stíš, té vin-ny

Artur.
Ó kéž nám ot-če, od-pu-stíš, té vin-ny tíž. Zde jas-ně

Stehle (hrozí Francovi).
Já zmlá-tím tě, to u-vi-díš,

Franc
Ó kéž nám, pa ne, od-pu-stíš, té vin-ny

Andante con calore.

Máňa.
zříš, jak vel-ká na-ší lás-ky-moc,

Máry.
tíž. Zde jas-ně zříš, lás-ky moc

Art.
zříš, jak vel-ká na-ší lás-ky moc,

St.
to u-vi-díš, to u-vi-díš! Je vel-ká je-jich lás-ky moc,

Fr.
tíž. Zde jas-ně zříš, lás-ky moc,

Máňa. *p* nám od-pusť již, nám od - pusť již!

Máry. *p* nám od-pusť již, nám od - pusť již!

Art. *p* nám od-pusť již, nám od - pusť již!

St. *mf* Ta po-ha-na, můj ot-če slyš, můj ot-če slyš!

Fr. *p* nám od-pusť již, nám od - pusť již!

p *pp* *p*

Allegro moderato.

Měchura (k Stehlovi). Tak, pa-ne Steh-le, dob-rou noc! (k Máně a Arturovi.) Nu, roz-hře-še-ní, dě-ti, má-te

f *mf* *p*

Měch. mít, vždyť já jsem tá-ta, jenž má ta-ké cit, i

Měch.

se mne spad-la kru - tá mu - ka, že ne - bu - du mít hr - ba - té - ho vnu - ka.

Měch.

Vám zve-dám na zdra - ví teď číš!

Franc (Vytahuje Arturovi slámu spod kabátu).

Vy, chu-dáč - ku, jste mok-rej ja - ko

f *p*

Měch.

Stehle (chytí Máry za ruku).

Je Má - ry, na - še služ - ka.

A ta - hle hol - ka?

Fr.

myš.

mf

(odstrčí Máry)

St.

(náhle se vzchopí)

Fí, já se sva - lím ja - ko hruš - ka! (klesne na židli.) Já ji - nam

sfz

Máňa (posměšně).

Vám pře-jem štěs - tí

Máry (posměšně).

Vám pře-jem štěs - tí

Artur.

Vám pře-jem štěs - tí

Méchura.

Vám pře-jem štěs - tí

(odchází)

St. pů - jdu hle-dat ne-vě - stu!

Franc.

Vám pře-jem štěs - tí

f

Máňa. na ces- tu.

Máry. na ces- tu.

Art. na ces- tu.

Měch. na ces- tu.

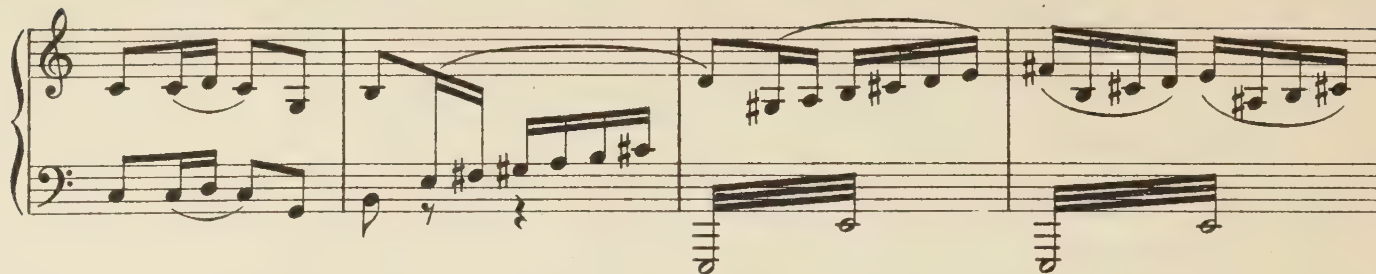
(běží za S. do dveří)
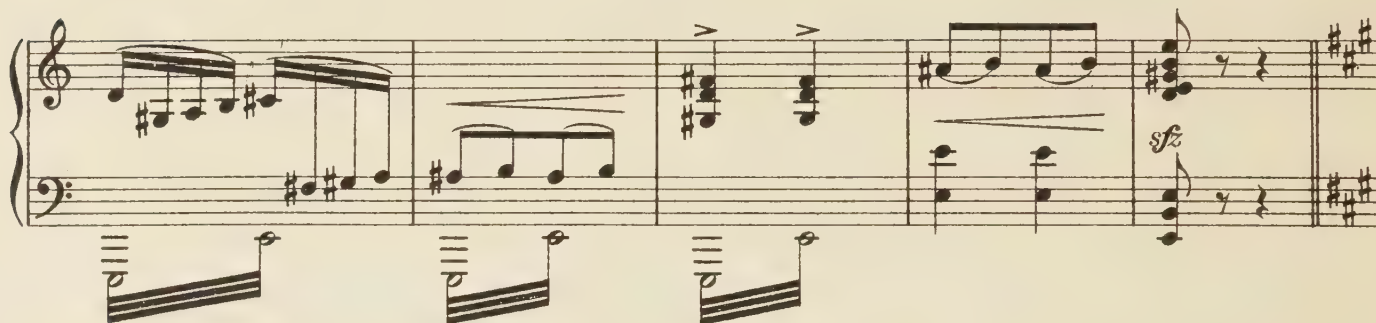
Fr. na ces- tu. Má ú - cta, pa - ne!

mf

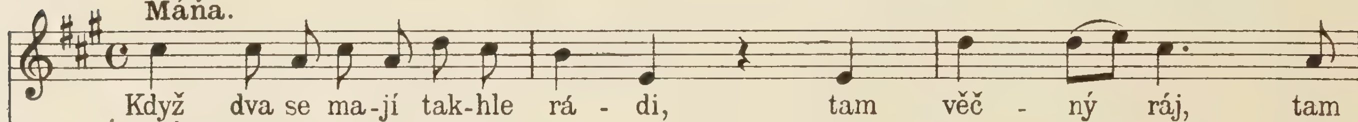
f
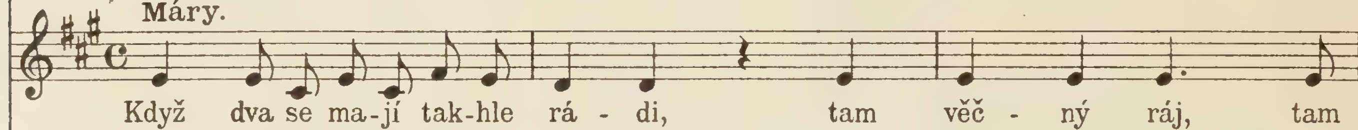
(Stehle chce ho udeřit deštníkem, ale Franc přirazí dveře a v nich zůstane zlomený deštník.)
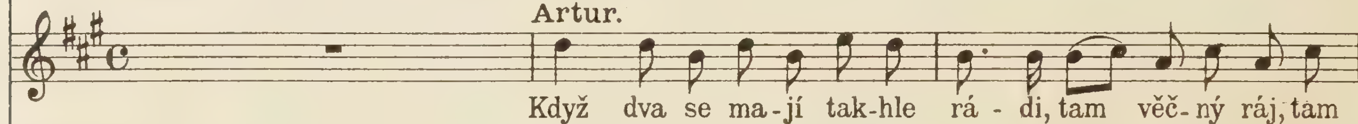

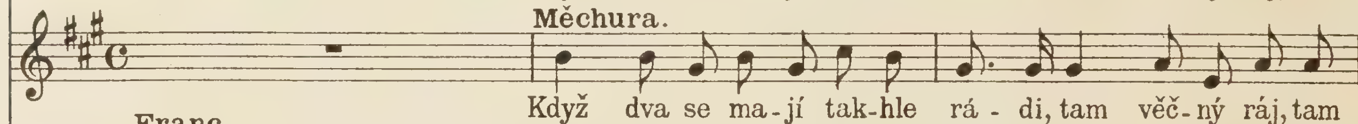

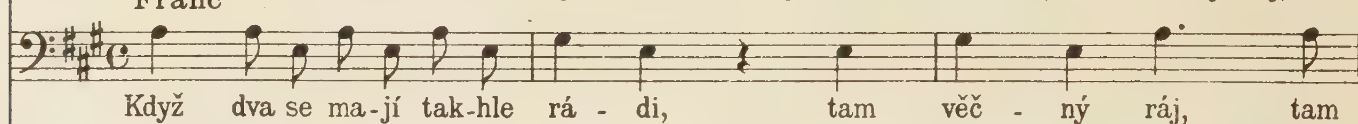
Allegretto.
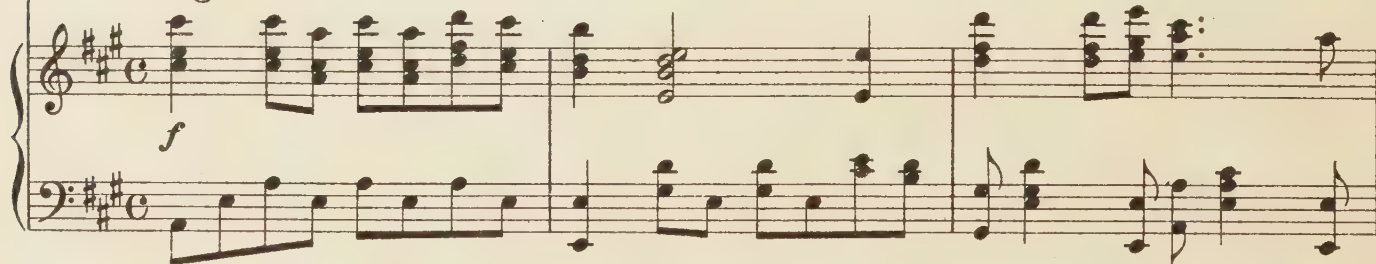

Allegretto.

Máňa. věč-né mlá-dí, je vždy-cky do-mo-vem, v tom svaz-ku rů-žo-vém!

Máry. věč-né mlá-dí, je vždy-cky do-mo-vem, v tom svaz-ku rů-žo-vém!

Art. věč-né mlá-dí, je vždy-cky do-mo-vem, v tom svaz-ku rů-žo-vém!

Měch. věč-né mlá-dí, je vždy-cky do-mo-vem, v tom svaz-ku rů-žo-vém!

Fr. věč-né mlá-dí, je vždy-cky do-mo-vem, v tom svaz-ku rů-žo-vém!

vztyčí zlomený deštník) Ejchuchu!

ff

Opona dolů.

Allegro.

fff

marcato

sff

sff

Stich und Druck von C.G. Röder G.m.b.H., Leipzig.

